

Arrest

nr. 294 535 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 26 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 mei 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierra Leone nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 25 september 1994 in het dorp Lungi, district Port Loko, in Sierra Leone. Na uw geboorte nam uw grootmoeder, M.(...), u en uw tweelingzus op in haar huis en liet uw moeder geloven dat jullie overleden waren. Uw moeder verhuisde rond het jaar 2003 naar Nederland en ging zich vestigen in de stad Nijmegen. Uw grootmoeder voedde jullie op – en jullie dachten dat zij jullie moeder was - tot haar dood in het jaar 2007 of 2008. U ging daarna

bij een vriendin en buurvrouw van uw grootmoeder wonen, genaamd Mbalu. U ging nu en dan naar school in Lungi en Freetown, maar u maakte de middelbare school niet af. Daarna verkocht u appelsienen in het dorp Yurika, in de Noordelijke Provincie. U was steeds christen, maar op heden bent u bekeerd tot de islam.

U bent gedurende heel uw leven in Sierra Leone bang geweest om te worden besneden door de gemeenschap of de Bondo-vereniging. Uw grootmoeder, uw zus en u dienden daarom steeds te verhuizen tussen Lungi en Yurika. Tussen uw elf en uw veertien jaar, sliep u op een bepaald moment in het huis van uw buren. U sliep in één bed met uw buurmeisje F.(...). Zij begon u aan te raken en op die manier had u uw eerste seksuele ervaring met een meisje. U werd echter betrappt door de moeder van F.(...), en de volgende dag werd u geslagen en er werd peper in uw vagina gestrooid. Sindsdien heeft u in Sierra Leone geen lesbische contacten meer gehad en u praatte eveneens niet meer met F.(...). Wanneer u ongeveer vijftien jaar was werd u verkracht door een onbekende. U raakte zwanger en op 12 juli 2010 werd uw dochter M.(...) geboren. Uw tweelingzus was reeds bevallen van haar dochter in het jaar 2008.

Op een dag in het jaar 2012, werd u benaderd door een dame wanneer u sinaasappels verkocht op de markt. Zij had medelijden met u en wilde u naar school sturen. Zij praatte daarop met uw voogd, Mbalu, en zij kwamen overeen dat u uw intrek bij deze dame zou nemen en uw educatie zou starten. In het regenseizoen van het jaar 2012 kwam deze dame u halen en u vertrok samen met drie andere meisjes per vliegtuig naar een voor u onbekend land. Daar aangekomen, bleek dat u geen educatie zou krijgen maar dat u in de prostitutie werd gedwongen. Na een tijdje, maakte een klant van u duidelijk dat u zich in Nederland bevond. Drie à vier maanden na uw aankomst, ontsnapte u uit het huis, samen met een ander meisje, genaamd M.(...). Jullie gingen uit elkaar en u liep alleen door de straten. U begon aan voorbijgangers te vragen of zij uw moeder, E.(...) F.(...)kenden. Uiteindelijk vond u iemand die haar kende, en zo kon u bij haar uw intrek nemen. U kreeg ook één jaar lang een legaal verblijf in Nederland, in de vorm van een B9-document, omdat u het prostitutienetwerk had aangegeven.

Op 25 september 2014 heeft u een verzoek tot internationale bescherming ingediend in Nederland vanwege de gedwongen prostitutie, de verkrachting en uw vrees voor besnijdenis. Op 2 april 2015 kreeg u een negatieve beslissing. Deze beslissing werd in beroep bevestigd. Aan het begin van het jaar 2015 begon u een relatie met Margaret. Uw moeder was niet op de hoogte van uw lesbische geaardheid. Aan het begin van het jaar 2016 verbleef u een lange tijd bij Margaret in de stad Den Haag. Uw moeder belde u op en u vertelde haar uiteindelijk dat u lesbisch was. Daarop zette uw moeder u op straat, en eveneens lichtte ze de vader van Margaret in over jullie relatie. Jullie relatie is daarop beëindigd en u besloot een tweede aanvraag in te dienen in Nederland, namelijk op 9 maart 2016, omwille van uw lesbische geaardheid. In het opvangcentrum ontmoette u Priscilla, een Sierra Leone. Jullie kregen een relatie. In het jaar 2016 had u ook een laatste keer contact met uw tweelingzus. Zij had uw dochter, M.(...), laten besnijden en M.(...) was daarna overleden. Zij bleek ook op de hoogte van uw geaardheid. Uw verzoek om internationale bescherming werd op 8 april 2016 opnieuw afgewezen. U ging in beroep tegen deze beslissing, en deze werd in beroep vernietigd. Er werd een aanvullend gehoor uitgevoerd, en uw verzoek werd daarna definitief afgewezen op 27 januari 2017. Deze beslissing werd opnieuw bevestigd in hoger beroep, op 3 februari 2017. Daarop diende u in Nederland een derde keer een verzoek in tot internationale bescherming in, namelijk op 28 september 2017. Uw tweede verzoek in Nederland werd afgewezen op 8 november 2017 en u tekende opnieuw beroep aan. De rechtbank vernietigde de beslissing van de Nederlandse asieldiensten op 7 december 2017. De Nederlandse staatssecretaris voor asiel ging daarop in beroep tegen deze vernietiging van de rechtbank, maar dit beroep werd uiteindelijk ongegrond verklaard. Daarop, werd door de Nederlandse asielinstanties een nieuw gehoor gepland op 8 maart 2019, om de omstandigheden van uw relaties in Nederland verder te onderzoeken. U kwam echter niet opdagen voor dit gehoor omdat u naar België was gereisd. De relatie met Priscilla was immers afgelopen omdat zij u had bedrogen met een man en zwanger was geraakt. U wilde daardoor niet meer in Nederland blijven en op 24 mei 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in, in België. In de maand juli van het jaar 2020 kreeg u een relatie met I.(...) K.(...), die legaal in België verblijft. U wilde niet meer lesbisch zijn en u bekeerde zich voor hem tot de islam. Hij is op de hoogte van uw vroegere geaardheid. U woont op heden wettelijk samen en op 20 juni 2022 werd jullie zoon geboren, genaamd M.(...) . De laatste keer dat u contact had met uw moeder, was via Ibrahim. Zij wil echter niets meer met u te maken hebben – vanwege uw geaardheid - en zij en uw tweelingzus Maria verspreiden geruchten in Sierra Leone over uw geaardheid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, een psychologisch attest heeft neergelegd (dd.19/4/2022) waarin wordt gesteld dat u tussen oktober 2019 en november 2020 psychotherapie heeft gevolgd (zie document in administratieve dossier, groene map). Volgens uw psycholoog, Mevrouw Boeykens, vielen de klachten en moeilijkheden die aanleiding gaven tot de therapie binnen het syndroom van posttraumatische stress, en vertoonde u tekenen van angst, dissociatie, verhoogde alertheid en prikkelbaarheid, slaapproblemen en andere stressgerelateerde lichamelijke klachten zoals veel voorkomende migraines. Eveneens, stelt het document, dat u vóór de aanvang van de therapie tekenen vertoonde van depressie en neigingen tot zelfmoord. Nergens in dit attest wordt er gesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen. Er dient bovendien opgemerkt dat zich tijdens de beide persoonlijke onderhouds geen enkele moeilijkheid voordeed die te maken had met uw mentale toestand. U was, daarentegen, tijdens beide persoonlijke onderhouds (dd.3/5/2022 en dd.23/11/2022), die plaatsvonden meer dan anderhalf jaar na het afsluiten van uw psychotherapie, duidelijk in staat om coherente verklaringen af te leggen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde Sierra Leone te hebben verlaten met behulp van een dame die u later, wanneer u in Nederland verbleef, in de prostitutie heeft gedwongen (zie notities CGVS 1, p.8-10). U verklaarde niet naar Sierra Leone te kunnen terugkeren omdat u (1) er geen goed leven heeft en er geen ouders meer heeft, (2) vreest er besneden te worden, (3) vreest te worden vervolgd omwille van uw lesbische geaardheid (zie notities CGVS 1, p.19) en (4) er niet veilig zal zijn voor de vrouw die u naar Nederland bracht en in de prostitutie dwong (zie notities CGVS 1, p.22 en CGVS 2, p.25). **Echter, u kunt de problemen die u zou hebben bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone allerminst aannemelijk maken.**

Vooreerst, dient opgemerkt, dat de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en asielmotieven ten stelligste wankelt omwille van de vele tegenstrijdigheden in de verklaringen die u aflegde voor de Belgische en de Nederlandse asielinstanties, én de tegenstrijdigheden met objectieve informatie. Deze tegenstrijdigheden raken de kern van uw aanvraag, en er kan enkel worden afgeleid dat u sommige gegevens moedwillig achterwege laat om de Belgische – en Nederlandse - asielinstanties op die manier te misleiden. Allereerst, dient opgemerkt, dat uit objectieve informatie - die verkregen werd van de Nederlandse asieldiensten – en die terug te vinden is in uw Nederlands asielsdossier (zie voornemen dd.8/12/2014, p.1, in administratief dossier, blauwe map), kan worden afgeleid dat u reeds op **20 oktober 2010** twee jaar voor uw vermeende vertrek uit Sierra Leone – reeds een aanvraag heeft ingediend voor een Nederlands **toeristenvisum**, en dit in de Nederlandse ambassade in **Senegal**. Het **doel** van deze aanvraag was een **bezoek aan uw moeder in Nederland**. Uw moeder was hierbij referent, maar het visum werd afgewezen. Volgens de Nederlandse asieldiensten heeft u ook, tussen de jaren 2009 en 2010, **vier machtigingen tot voorlopig verblijf ingediend in het kader van gezinshereniging met uw moeder**, die allemaal werden afgewezen (zie voornemen dd.8/12/2014, p.2, in administratieve dossier). Deze vaststelling is danig opvallend, daar u tijdens uw verzoek in België **op geen enkel moment heeft aangegeven dat u eerder naar Nederland probeerde te reizen, zelfs wanneer u het u letterlijk werd gevraagd**. In België gevraagd of u ooit een visum had in uw paspoort, stelde u – absoluut weinig ernstig – niet te weten wat een visum is (zie notities CGVS 1, p.10). Uitgelegd dat het een soort toestemming is om een bepaald land binnen te reizen, stelde u dat “Madame” – de vrouw die u naar Nederland heeft gebracht (zie notities CGVS 1, p.7) – alles heeft geregeld (zie notities CGVS 1, p.11). U stelde nooit naar een ambassade te zijn gegaan, en Sierra Leone nooit te hebben verlaten, voor u naar Nederland kwam in het jaar 2012 (zie notities CGVS 1, p.12 en CGVS 2, p.4). U stelde zelfs helemaal niet te weten dat deze “Madame” u naar Nederland zou brengen (zie notities CGVS 1, p.9). Gevraagd of uw moeder u ooit naar Nederland heeft proberen brengen, antwoordde u ondubbelzinnig **ontkennend** (zie notities CGVS 2, p.20). **Het is duidelijk dat deze verklaringen absoluut tegenstrijdig zijn met de objectieve informatie die aanwezig is in het Nederlandse asielsdossier. Deze vaststelling wijst enkel op een poging tot het moedwillig misleiden van de Belgische asielinstanties en bijgevolg wijst dit enkel op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo kan uit de informatie worden afgeleid dat u welzeker wist dat uw moeder in Nederland verbleef en dat u wel degelijk reeds eerder naar Nederland heeft proberen afreizen om haar te vervoegen. U reisde uiteindelijk – volgens uw**

verklaringen - in het jaar 2012 naar Nederland, maar de manier waarop en met welke documenten staat absoluut niet vast, vanwege uw weinig geloofwaardige verklaringen in verband met uw reisweg (zie verder). Bovendien, ook over de ontmoeting met uw moeder, was u reeds in Nederland **manifest tegenstrijdig**. Zo zei u in uw allereerste gehoor voor de Nederlandse asielinstanties dat u uw moeder pas in Nederland bent tegengekomen, en dat u helemaal **niet wist** dat ze daar [in Nederland] was (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.5-6), om niet veel later tijdens hetzelfde gehoor te stellen dat u voorheen al met haar communiceerde, wanneer u nog in Sierra Leone was (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.6). **Het dient dan ook opgemerkt dat u zowel in Nederland als in België absoluut niet eerlijk bent geweest over uw eerdere pogingen tot afreizen naar Europa of uw laatste reisweg naar Europa (zie ook verder).** Deze misleidingen doen reeds afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. **Echter, kan er ook om een overvloedig aantal andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw relaas en uw asielmotieven.**

Ten eerste, wat betreft de vrees die u heeft voor de vrouw die u “Madame” noemt, en die u bij aankomst in Nederland **in de prostitutie zou hebben gedwongen**, dient het hierna volgende te worden opgemerkt. U stelde een vrouw te hebben ontmoet in het dorp Yurika, aan de guest houses alwaar u appelsienen verkocht (zie notities CGVS 1, p.7). De vrouw sprak u aan en u legde haar uw situatie uit. Zij had medelijden met u en wilde u naar school sturen. Om die reden ging ze met u mee naar huis en sprak ze met uw voogd Mbalu (zie notities CGVS 1, p.8). De vrouw die u “Madame” noemde, kwam daarna regelmatig terug met geld en levensmiddelen en zij stelde dat u naar school zou gaan en bij haar zou inwonen. Op een dag, nam ze u mee met de auto – om bij haar te wonen en naar school te gaan dacht u – en ze pikte nog drie andere meisjes op (zie notities CGVS 1, p.9). Jullie reden daarna naar de luchthaven van de stad Lungi. Zij had blijkbaar een paspoort voor u geregeld (zie notities CGVS 1, p.6-7) en ze hield de paspoorten van alle meisjes bij zich. Ze reisde met u mee en gaf u een pil op het vliegtuig omdat u hoofdpijn had (zie notities CGVS 1, p.9). Zo komt het dat u de hele reis naar Nederland heeft geslapen. Toen u – in het jaar 2012 – in Nederland aankwam, **wist u niet waar u was**. Jullie reden naar een huis in een **onbekende stad**. Uiteindelijk werd u door “Madame” in de prostitutie gedwongen (zie notities CGVS 1, p.10). Na drie à vier maanden ontsnapte u en sindsdien vreest u deze “Madame” die u misschien aan het zoeken is (zie notities CGVS 1, p.22). **Echter, kan u de problemen die u met deze vrouw heeft absoluut niet aannemelijk maken. Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat de acties van deze vrouw, én uw eigen acties en handelingen, danig weinig logisch zijn. Ook, blijkt u bitter weinig kennis te hebben over hetgeen u is overkomen, en legt u daarenboven een zodanige desinteresse aan de dag over het aan u gebeurde. Er kan dan ook enkel worden opgemerkt dat uw verklaringen in verband met uw reisweg en uw gedwongen prostitutie absoluut niet geloofwaardig kunnen worden geacht.** Wat betreft de aanleiding van uw reis naar Nederland en uw problemen in Nederland, namelijk de persoon “Madame”, dient opgemerkt dat u geen enkel kerngegeven van deze persoon blijkt te weten, noch bent u ooit geïnteresseerd geweest om deze te weten te komen. Gevraagd wat de naam is van die vrouw die u had ontmoet in Yurika, antwoordde u dat zij zei dat u haar “Madame” moest noemen (zie notities CGVS 1, p.7). Gevraagd of u dan haar echte naam niet kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u dan niet gevraagd heeft hoe ze écht heet, antwoordde u dat ze gewoon “Madame” antwoordde wanneer u vroeg hoe ze heette. Nadat “Madame” met Mbalu praatte, gaf ze geld aan Mbalu en zei ze dat ze ging terugkomen (zie notities CGVS 1, p.8). Mbalu vertelde u achteraf dat “Madame” was gekomen om te helpen zodat u kon stoppen met appelsienen verkopen en naar school kon gaan. **Het is op zich al danig weinig geloofwaardig dat u de werkelijke naam niet kent, vraagt of wil kennen van de persoon die uw voogd geld gaf en aanbood om u naar school te laten gaan. Een dergelijke gebeurtenis kan immers als zeer ingrijpend worden beschouwd in uw jonge leven, daar het uw toekomst zou veranderen. U zou immers ook bij haar inwonen (zie notities CGVS 1, p.8). Dat u de naam niet zou weten van uw toekomstige voogd, huisgenoot en geldschietster is dan ook weinig geloofwaardig.** Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om alles te vertellen dat u weet over deze vrouw, bleek u enkel te kunnen beschrijven hoe ze er uiterlijk uitzag (zie notities CGVS 1, p.30). U wist niet eens waar deze vrouw – bij wie u zou gaan inwonen (zie notities CGVS 1, p.8) – woonde. Nochtans, had ze eveneens gezegd dat uw zus u zou kunnen bezoeken wanneer u bij haar woonde. Ter verschoning van uw desinteresse in uw eigen toekomstplannen bleek u enkel herhaaldelijk aan te brengen dat u een kans op onderwijs kreeg van haar en dat is het enige wat u wilde. **Opnieuw** gevraagd of u ooit heeft gevraagd waar u zou wonen, antwoordde u opeens dat Madame zei dat het niet ver zou zijn en u herhaalde dat ze zei dat uw zus op bezoek kon komen (zie notities CGVS 1, p.31). U stelde dat u dacht dat het ergens in de buurt zou zijn en dat u niet wist dat het in een ander land zou zijn. Gevraagd of u aan “Madame” vroeg naar welke school u zou gaan, antwoordde u – danig verbijsterend – ontkennend en zei u dat u gewoon naar school zou gaan, samen met de kinderen van “Madame”. U bleek wel te hebben gevraagd wie zou betalen, en “Madame” antwoordde dat zij alles zou betalen. Aldus, verwachtte u in de

toekomst **gelukkig** te zijn. “Madame” had gewoon medelijden met u en zij verwachtte **niets** in ruil van u of Mbalu. **Opnieuw, kan enkel worden vastgesteld dat er een danige discrepantie heerst tussen uw verklaringen over uw toekomstplannen, wanneer u nog in Sierra Leone was, en uw effectieve kennis over diezelfde plannen. Het enige wat u wist en u gelukkig maakte is dat u gratis naar school zou kunnen gaan, over de hele context waarin dit schoollopen zou gebeuren, uw verblijfplaats en zelfs de persoon die zou betalen, heeft u geen enkele kennis of zelfs enige belangstelling.** Daarenboven, bleek u zich geen enkele bedenking te maken tijdens de reis naar Nederland. Gevraagd wat u dacht toen u vertrok met “Madame” en er opeens andere meisjes werden opgepikt, antwoordde u – herhalend – dat u gewoon blij was dat u naar school kon gaan en een normaal leven zou leiden (zie notities CGVS 1, p.31). Gezien dit geenszins een antwoord was op de aan u gestelde vraag, werd andermaal gevraagd of u het – bijvoorbeeld – niet vreemd vond dat u naar een luchthaven ging, terwijl u dacht dat u in de buurt zou gaan wonen, maar u antwoordde slechts – zeer weinig aannemelijk – dat u niet wist dat het iets ergs zou zijn en u niet wist dat zij u ergens slecht zou brengen, omdat u niet reisde. U **dacht** gewoon dat het een vrouw was zoals u, die arme mensen kwam helpen en het kwam nooit in u op dat het geen goede vrouw zou zijn. Gesteld dat u zelfs niet eens haar naam kende, antwoordde u – herhalend – dat u haar “Madame” noemde en u voegde er – weinig serieus – aan toe dat het een vorm is van respect is om haar zo te noemen. **Uit deze verklaringen blijkt nogmaals de danige onverschilligheid in uw eigen toekomst en wedervaren.** Dat u gewoon zomaar zou meegaan met een vrouw waarvan u zelfs de naam niet kent, enkel en alleen omdat zij beloofde uw onderwijs te betalen, is – zelfs uw jonge leeftijd indachtig [u was toen ongeveer achttien jaar] – absoluut niet geloofwaardig. Immers, u bleek al uw hele leven – toch zeker sinds het jaar 2005 à 2006 -te vluchten voor niet nader genoemde personen die u zouden willen besnijden (zie notities CGVS 1, p.12). U stelde dat er mensen zijn die u meenemen en gedwongen willen laten besnijden (zie notities CGVS 1, p.12 en p.14, en CGVS 2, p.24). Dit is de reden dat u de hele tijd diende te verhuizen (zie notities CGVS 1, p.12). **Het is dan ook volstrekt onlogisch dat u en uw voogd Mbalu zich geen enkele vraag zouden stellen bij de vrijgevigheid van deze “Madame”, absoluut niet meer nadenken over het gevaar van een mogelijke gedwongen besnijdenis, en zonder meer overeen kwamen met “Madame” dat u met haar zou meegaan.** Deze handelingen en gedachten zijn volkomen tegenstrijdig met uw verklaringen over uw angst voor besnijdenis.

Daarenboven, wist u ook niets over uw documenten en paspoort, die klaarblijkelijk zomaar door “Madame” voor u waren geregeld. Vooreerst, wanneer gevraagd of er een visum in uw paspoort aanwezig was, verklaarde u – danig bij de haren getrokken, bovenstaande vaststellingen in gedachte met betrekking tot uw aanvragen tot het bekomen van een visum om naar Nederland te gaan in de jaren 2009 en 2010 – dat u niet weet wat een visum is (zie notities CGVS 1, p.11). Uitgelegd dat het een soort toestemming is om een land binnen te reizen, antwoordde u dat u er niets over weet en dat “Madame” u enkel had meegenomen. U had enkel een foto en uw geboorteakte afgegeven. Over het paspoort dat toen werd aangemaakt om naar Europa te reizen, zei u enkel dat u dacht dat “Madame” die had laten aanmaken (zie notities CGVS 1, p.7). U wist immers niet dat u voor uw reis naar de luchthaven zou moeten gaan en naar Nederland zou gaan (zie notities CGVS 1, p.11). Het was wel uw eigen, geldig paspoort (zie notities CGVS 1, p.6). **Opnieuw, is de bitter weinige kennis over uw documenten en uw eigen wedervaren verbijsterend en wijst dit enkel op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw reisweg naar Nederland.** Bovendien, dient opgemerkt dat uw verklaringen ook tegenstrijdig zijn met de verklaringen die u voor de Nederlandse asieldiensten aflegde. Aldaar verklaarde u wel degelijk op voorhand te weten dat u naar Nederland ging, daar “de oude vrouw” [vermoedelijk Mbalu] u vertelde dat u in Nederland kon studeren (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.6, in administratieve dossier, blauwe map). **Aldus, blijkt uit bovenstaande vaststellingen, dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan de manier waarop u naar Nederland kwam en – beweerdelijk – in de prostitutie terecht kwam. Uw verklaringen zijn zo bijster onsamenhangend dat ten stelligste afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien, kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden aan het feit dat u gedwongen geprostitueerd werd.** Zo stelde u in België dat u in een huis terecht kwam, maar u wist slechts later, wanneer één van uw klanten u bedreigde met de dood en in zijn bedreiging aangaf dat jullie zich in Nederland bevonden, dat u in Nederland was (zie notities CGVS 1, p.10). U stelde ongeveer drie à vier maanden in het prostitutiehuis te zijn verbleven, en daarna te zijn ontsnapt, samen met een ander meisje, genaamd Massiray. In Nederland had u echter verklaard dat u maar twee à drie weken in het huis had verbleven alvorens te ontsnappen (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.6, in administratieve dossier, blauwe map). **Uw handelingen, nadat u ontsnapte uit het prostitutiehuis, zijn opnieuw uiterst vreemd en zodanig weinig logisch, dat enkel kan worden vastgesteld – ook de reeds gedane ongeloofwaardige verklaringen indachtig (zie hierboven) – dat uw relaas over de gedwongen prostitutie en uw ontsnapping hieruit, niet geloofwaardig kunnen worden geacht.** U stelde dat u na uw ontsnapping zeer bang was en dat Massiray u had verteld dat u

aan de politie moest vertellen dat u ontvoerd was (zie notities CGVS 1, p.10). Gevraagd of u naar de politie ging, antwoordde u – weinig ernstig – dat u niet wist waar de politie was en u voegde eraan toe dat u gewoon witte mensen zag en aan deze mensen begon te vragen of zij uw moeder, Evelyn Fofana, kenden. Gevraagd om welke redenen u opeens in een vreemd land aan vreemde mensen gaat vragen waar uw moeder zich bevindt, antwoordde u dat u wist dat u in Nederland was. U wist ook dat uw moeder in Nederland was. Uiteindelijk kwam u een witte vrouw tegen die vrouwen uit Sierra Leone kende, waarvan er één Evelyn heette (zie notities CGVS 1, p.33). Zij heeft dezelfde dag uw moeder kunnen bereiken en u kon via de telefoon met haar praten. **Echter, dient opgemerkt dat, zelfs wanneer u weet dat uw moeder in Nederland woont, het danig bij de haren getrokken is dat u zomaar op straat, in een stad die u niet kende, in het rond zou vragen naar uw moeder aan toevallige voorbijgangers, en deze dan ook effectief op die manier zou vinden. Bovendien, dat u niet gewoon naar de politie bent gegaan, in plaats van iedereen die u zag aan te spreken, is zodanig weinig logisch, dat geen geloof kan worden gehecht aan uw gedwongen prostitutie, ontsnapping en de manier waarop u uw moeder heeft gevonden.**

Bovendien bent u tegenstrijdig tussen de twee persoonlijke onderhouds in België.

Uw verklaringen over de ontmoeting met “Madame”, in het dorp Yurika (zie notities CGVs 1, p.7) en de manier waarop u aan een paspoort geraakte zijn immers niet geloofwaardig. Daarenboven, kan evenmin met zekerheid worden vastgesteld waar u eigenlijk woonde en leefde in Sierra Leone. Voor de Belgische autoriteiten stelde u immers dat u in de stad Lungi bent geboren en dat u er samen met uw grootmoeder en tweelingzus verbleef tot u verhuisde naar het dorp Yurika, in het jaar 2005 of 2006 (zie notities CGVS 1, p.12). Echter, u laat opnieuw na enige duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen, aangezien u aan uw antwoorden steeds toevoegde dat u telkens moest verhuizen vanwege uw vrees om door mensen te worden besneden, en dat u daarom soms een maand bij vrienden verbleef. Gevraagd of u ooit ergens anders verbleef dan in de stad Lungi of het dorp Yurika, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u ooit in [de hoofdstad] Freetown woonde, antwoordde u opnieuw ontkennend, maar u stelde wel er drie maanden de middelbare school te hebben bezocht (zie notities CGVS 1, p.13). U pendelde toen vanuit de stad Lungi elke dag met de ferry naar Freetown. Deze verklaringen kunnen wederom enkel **tegenstrijdig** worden genoemd met uw verklaringen in Nederland, alwaar u tijdens het nader gehoor (dd.7/11/2014) had verklaard dat u ook twee à drie maanden in de hoofdstad Freetown had **gewoond**, alvorens naar Yurika te zijn verhuisd (zie nader gehoor dd.7/11/2014, p.11, in administratieve dossier, blauwe map). In het voornemen van de Nederlandse asielinstanties werd opnieuw verwezen naar uw visumaanvraag, waarin u – volgens het voornemen – **nooit naar het dorp Yurika verwees**, maar wel verklaarde steeds in Lungi Town en **Freetown** te hebben gewoond (zie voornemen dd.8/12/2014, p.5, in administratieve dossier, blauwe map).

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, wordt ten stelligste afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de persoon “Madame”, evenals uw verklaringen over uw reisweg die deze persoon zou hebben gefaciliteerd. Er kan enkel worden vastgesteld dat u absoluut niet eerlijk bent over de manier waarop u naar Nederland kwam, en evenmin kon u overtuigen met betrekking tot uw verklaringen dat u na aankomst gedwongen werd geprostitueerd. Het CGVS verkeert dan ook in het ongewisse over de manier, en het tijdstip, waarop u naar Europa, en Nederland kwam, en u geeft hoegenaamd geen zicht op de omstandigheden waarin u heeft geleefd in Sierra Leone, voor u uit Sierra Leone vertrok. Daaruit volgt eveneens, dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u beweerdelijk zou hebben met deze “Madame”, bij terugkeer naar Sierra Leone. Over deze problemen bij terugkeer, was u trouwens opnieuw duidelijk intern tegenstrijdig, namelijk tussen het eerste en tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Terwijl u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde dat u niet weet of “Madame” u aan het zoeken is (zie notities CGVS 1, p.22), stelde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud – plotsklaps – dat uw zus in het jaar 2013 had verteld dat er een vrouw naar u zoekt [in Sierra Leone] (zie notities CGVS 2, p.25). Deze vrouw had gezegd dat zij u geld had gegeven voor scholing, maar dat u het had gestolen en was weggelopen. U had daarop aan uw zus uitgelegd dat deze vrouw u in de prostitutie had gedwongen. Gevraagd of deze vrouw, “Madame”, dan terug is in Sierra Leone, antwoordde u dat u denkt van wel, omdat uw zus het zei, en dat ze misschien is teruggedaan om u te zoeken. Zelf had u echter niets meer gehoord van “Madame” sinds uw ontsnapping, maar uw zus diende sinds 2013 eveneens van haar weg te lopen, gezien ze door “Madame” werd bedreigd. **Gegeven bovenstaande vaststellingen kan aan dit alles geen geloof worden gehecht. Immers, aangezien geen geloof wordt gehecht aan het feit dat u gedwongen geprostitueerd bent, kan evenmin geloof worden gehecht aan de gevolgen daarvan, namelijk problemen die u – of uw zus – zouden hebben met deze “Madame”.**

Ten tweede, wat betreft uw vrees om gedwongen te worden besneden bij terugkeer naar Sierra Leone, dient opgemerkt dat, gegeven de hierboven gedane vaststellingen, absoluut geen geloof kan worden gehecht aan deze vrees. Zo volgt uit het voorgaande dat u tegenstrijdig bent over uw woonplaatsen in Sierra Leone, en dat u het CGVS geen zicht geeft op de omstandigheden waarin u heeft geleefd in Sierra Leone. U maakt uw beweerde vrees voor besnijdenis in geval van terugkeer naar Sierra Leone, dan ook niet aannemelijk. Bovendien, kan überhaupt niet worden ingezien om welke redenen u een gedwongen besnijdenis zou moeten vrezen bij terugkeer naar Sierra Leone. Immers, u bent op geen enkele manier in staat om een specifieke actor van vervolging te omschrijven. Het enige wat u tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalde is dat u diende te verhuizen omwille van besnijdenis (zie notities CGVS 1, p.12 en p.19; en CGVS 2, p.16-17). U stelde dat ze in het seizoen naar de meisjes komen die niet besneden zijn om ze [onder dwang] te besnijden in de bush (zie notities CGVS 2, p.17). Gevraagd of er specifiek mensen waren die u kende en die u onder druk hebben gezet om u te laten besnijden, bleek u de vraag te ontwijken door te stellen dat er wordt gelooft dat u als meisje met iedereen slaapt en vroeg zwanger zal worden als u niet wordt besneden (zie notities CGVS 1, p.13). **Nogmaals** gevraagd wie u wilde besnijden, antwoordde u opnieuw niet op de vraag en zei u dat uw grootmoeder een christen was, en de anderen [die u willen besnijden] moslim zijn of hun eigen geloof hebben (zie notities CGVS 1, p.14). U stelde dat er vrouwenorganisaties zijn en dat ze daar samen met de chieft de huizen aanduiden van vrouwen die niet besneden zijn. Zo legden ze druk op uw grootmoeder. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om welke redenen u uzelf niet tegen een besnijdenis zou kunnen beschermen, aangezien u op heden bijna 29 jaar oud bent, antwoordde u – weinig ernstig of concreet – dat de ouderen recht hebben over u en dat zij beslissen wat moet worden gedaan (zie notities CGVS 2, p.23). U voegde eraan toe dat uw moeder [die zich op heden in Nederland bevindt] zeker [in Sierra Leone] zal vertellen dat u niet ben besneden en dat het daarom is dat u lesbisch bent. **Opnieuw** gevraagd om welke redenen [niet nader genoemde] mensen u zomaar kunnen meenemen om u te besnijden zonder uw toestemming, terwijl u op heden bijna 30 jaar bent, antwoordde u dat ze het zelfs doen wanneer u 30 jaar bent en dat ze zich daarvan niets gaan aantrekken, omdat ze het een traditie vinden. Als u als vrouw met respect behandeld wilt worden, moet u zijn besneden. Gesteld dat een bepaalde druk uit de gemeenschap niet hetzelfde is als een effectieve besnijdenis onder dwang en nogmaals gevraagd om welke redenen u zichzelf niet zou kunnen beschermen, antwoordde u – naast de kwestie – dat [uw buurmeisje] F.(...) ouder was dan u maar ook door haar ouders werd besneden, en dat ze zich niet heeft weten te verdedigen hiertegen (zie notities CGVS 2, p.24). U voegde eraan toe dat u niemand heeft in Sierra Leone om u te verdedigen. **Nogmaals** gevraagd of er dan een specifiek persoon is die u persoonlijk onder druk zou zetten om u te laten besnijden, antwoordde u opnieuw absoluut niet op de vraag en stelde u dat het in het dorp gebeurt en niet in de stad, en dat u zelfs niet weet of de ouders van F.(...) nog leven. Uiteindelijk duidelijk gevraagd of u iemand kent die u onder dwang zou besnijden, antwoordde u dat het niet weet en dat u het niet zeker bent. **Het dient opgemerkt dat u uw vrees om bij terugkeer naar Sierra Leone onder dwang te worden besneden absoluut niet geloofwaardig weet te maken. Zo kan er, vooreerst, door uw eigen toedoen niet worden vastgesteld in welke omstandigheden en naar welk dorp of stad u zou terugkeren naar Sierra Leone. Voorts, kan niet worden ingezien om welke reden u als een volwassen vrouw zich niet zou kunnen beschermen tegen een gedwongen besnijdenis. Tenslotte, kan u geen enkele specifieke actor van vervolging omschrijven, en blijkt uw vrees dus louter hypothetisch en geenszins concreet.**

Ten derde, wat betreft uw vrees voor vervolging vanwege uw lesbische geaardheid, dient het hierna volgende opgemerkt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert of identificeerde als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid en uw relatie met F.(...) [in Sierra Leone] zijn bijzonder tegenstrijdig tussen de persoonlijke onderhouden in Nederland en die in België. Zo stelde u in België en Nederland dat uw eerste seksuele ervaring gebeurde met uw buurmeisje F.(...), de dochter van uw buurvrouw en voogd Mbalu (zie notities CGVS 1, p.19-20 en gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.5, in administratieve dossier, blauwe map). Dit gebeurde vele jaren voor uw vertrek uit Sierra Leone en nog voor u verkracht werd en zwanger werd (zie notities CGVS 1, p.20). U vertelde dat u op een nacht bij F.(...) op dezelfde matras sliep en dat zij u begon aan te raken en u wilde knuffelen (zie notities CGVS 1, p.23). Gevraagd of u dit al eerder met haar had gedaan en of u ooit gevoelens had gehad

voor haar, antwoordde u ontkennend en zei u dat **alles die nacht gebeurde**, dat zij u aanraakte en streeelde en dat u haar daarin volgde. Voorheen wist u niet dat zij lesbisch was. Gevraagd of u haar aantrekkelijk vond, antwoordde u eerst ontkennend en daarna dat u het niet weet (zie notities CGVS 2, p.22). U zei dat het **enkel die ene nacht** was, en dat u niet heeft meegedaan. U herhaalde dat u na de slagen die u had gehad niet meer in haar buurt wilde zijn. Opnieuw gevraagd of u haar ooit aantrekkelijk vond, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u geen seks had, maar dat zij u gewoon aanraakte. **Deze verklaringen kunnen echter op zich al vreemd worden genoemd, gezien u eerder, voor de Nederlandse asielinstanties liet uitschijnen dat u wel degelijk zélf de seksuele handelingen zou geïnitieerd hebben mocht F.(...) het niet gedaan hebben** (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.4, in administratieve dossier). **In België blijkt u daarentegen heel weinig gevoelens of gedachten te hebben bij deze eerste ervaringen.** U stelde achteraf niet eens meer aan haar gedacht te hebben (zie notities CGVS 2, p.22). Eveneens, stelde u in België dat jullie tijdens het aanraken van elkaar ontdekt werden door Mbalu, de moeder van F.(...) (zie notities CGVS 1, p.23). De volgende dag werden jullie door haar geslagen en heeft zij peper in jullie vagina gestrooid. Sindsdien was u **heel bang om naar andere meisjes te kijken of dichter bij andere meisjes te komen**, uit angst om opnieuw te worden geslagen of naar de Chief te worden gestuurd. Gevraagd of u [achteraf] ooit met F.(...) heeft gesproken over het gebeurde, antwoordde u dat u de dagen erna **bang** was en **van haar weg liep**. U stelde dat ze [F.(...)] zei dat u het niet [met haar] opnieuw kon doen, omdat het nog erger zou zijn als ze jullie opnieuw zouden ontdekken. U heeft uit angst **niet meer gesproken met haar** over uw geaardheid of bewustwording en ze zou u enkel gevraagd hebben of u kijkt en speelde met vrouwen, maar u antwoordde dat u het nooit eerder had gedaan (zie notities CGVS 1, p.23-24). F.(...) waarschuwde u daarna dat u het beter nooit meer doet omdat ze u zouden kunnen doden. U verklaarde dan ook nooit gevoelens te hebben gehad of nooit een relatie te hebben gehad met haar (zie notities CGVS 2, p.23). **Deze verklaringen zijn echter opvallend tegenstrijdig met uw verklaringen meer dan zeven jaar eerder voor de Nederlandse autoriteiten. U heeft toen immers verklaard dat u wel degelijk een relatie had met F.(...) in Sierra Leone, zelfs nadat u ontdekt was door haar moeder.** U stelde in Nederland dat u een tijdje stopte [met jullie relatie], daar haar moeder steeds in de buurt was, maar dat u achteraf toch weer heeft **doorgezet** (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.6, in administratieve dossier, blauwe map). U zei er dat jullie relatie **terug begon wanneer u ongeveer veertien à vijftien jaar oud was**. U had, nadat u ontdekt was, **opnieuw seks met haar** en de relatie tussen jullie duurde **minder dan een jaar**, omdat zij daarna werd besneden en overleed. **Er kan uit deze verklaringen enkel worden afgeleid dat er een grote divergentie bestaat tussen uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid en uw eerste lesbische ervaringen, afgelegd voor de Nederlandse instanties en tijdens de persoonlijke onderhouden in België.** De ervaringen die bijdroegen aan de bewustwording van uw geaardheid, zijn echter danig belangrijk voor de geloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid. **Deze flagrante tegenstrijdigheden over de ontdekking van uw geaardheid wijzen dan ook enkel op de ongeloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid. Daarenboven, blijken uw verklaringen over uw relaties met meisjes in Nederland eveneens weinig geloofwaardig en bovendien tegenstrijdig met uw verklaringen voor de Nederlandse asielinstanties.** Zo stelde u voor de Nederlandse asielinstanties dat u op het moment van het gehoor aldaar, op **9 maart 2016**, een relatie had met Margeret die in de stad Den Haag woonde (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.9-10, in administratieve dossier, blauwe map). Jullie zouden een relatie begonnen zijn in de maand juni van het jaar 2015 (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.10). In België verklaarde u echter dat de relatie met Margeret reeds eindigde in de maand januari van het jaar 2016 (zie notities CGVS 2, p.13) en dus twee maanden voordat het gehoor voor uw opvolgende aanvraag heeft plaatsgevonden in Nederland, alwaar u verklaarde nog steeds samen te zijn met Margaret. **Het dient opgemerkt dat het danig weinig geloofwaardig is dat u op heden niet meer zou weten dat u nog steeds een relatie had met Margeret wanneer u een opvolgende aanvraag had ingediend in Nederland.** Uw verklaringen over deze relatie zijn dan ook niet geloofwaardig en deze ongeloofwaardigheid doet verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw vermeende lesbische geaardheid. **Opmerkelijk is tevens, dat u sinds het jaar 2020 een relatie heeft met een man, genaamd Ibrahim Osman Kanu, dat u zich voor deze man tot de islam bekeerde en dat u ook een zoon heeft met deze man** (zie notities CGVS 1, p.4 en CGVS 2, p.3). Gevraagd om uit te leggen hoe het komt dat u op heden een relatie heeft met een man, terwijl u eveneens stelt dat u lesbisch bent, antwoordde u dat u een pagina in uw leven wil omslaan omdat er gezegd wordt dat u vervloekt bent (zie notities CGVS 1, p.20). U wilde het beter doen voor uzelf en iets veranderen in uw leven. Uw overleden dochter was eveneens de reden en u wilde gewoon veranderen. Gevraagd of u van Ibrahim houdt, antwoordde u bevestigend en zei u dat hij lief is. U bleek eveneens aan hem te hebben verteld dat u lesbisch was, en u heeft hem uitgelegd hoe dat is. Dit bleek u reeds te hebben gedaan **op de eerste dag dat u hem ontmoette**. U zei hem dat u **lesbisch was geweest en dat u wil veranderen**. **Buiten het feit dat het überhaupt al danig opmerkelijk is dat u als lesbische een heteroseksuele relatie aangaat, is het eveneens opmerkelijk te noemen dat u uw man, een Sierra**

Leoonse moslim, reeds op de allereerste dag dat u hem ontmoet inlicht over uw lesbische geaardheid. Gevraagd om welke redenen u reeds over uw geaardheid sprak op de eerste dag dat u hem ontmoette, antwoordde u dat hij u vroeg wie u was en wat u doet, en dat jullie dezelfde taal spraken (zie notities CGVS 1, p.21). U wilde niet liegen tegen hem, want hij zou het toch te weten komen. Gevraagd hoe hij erop reageerde, antwoordde u dat hij eerst schrok, maar dat hij zei dat hij het begreep, maar dat hij hoopte dat u kon veranderen. Tot slot, kan ook opgemerkt worden dat u tegenstrijdig bent over het aantal vriendinnen dat u had in Nederland – hetgeen opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze beweerde lesbische relaties, en derhalve ook aan uw beweerde lesbische uw geaardheid. U had voor de Nederlandse asieldiensten immers verklaard een vriendin te hebben gehad die Christina heet en die uiteindelijk naar het Verenigd Koninkrijk vertrok (zie aanvullend gehoor dd.25/7/2016, p.4, in administratieve dossier, blauwe map). In België, daarentegen, zei u behalve Margeret en Priscilla, nooit een andere partner te hebben gehad en geen andere seksuele relatie te hebben gehad met een vrouw (zie notities CGVS 1, p.28).

Ten vierde, alwaar u stelde dat u in Sierra Leone **geen goed leven** had en enkel appelsienen kon verkopen, dient opgemerkt dat deze problemen enkel te maken hebben met uw **socio-economische situatie** in uw land van herkomst, en in dit opzicht dient opgemerkt dat socio-economische problemen **in se geen motief zijn voor het verkrijgen van internationale bescherming**. Bovendien, werd hierboven reeds vastgesteld dat u het CGVS überhaupt geen zicht geeft gegeven op de omstandigheden waarin u heeft geleefd in Sierra Leone.

Ten slotte, alwaar u stelde dat u in Sierra Leone tot twee maal toe **seksueel werd misbruikt**, en dat uit dit misbruik een dochter is voortgekomen (zie notities CGVS 1, p.20), dient opgemerkt dat u in verband hiermee **geen enkele vrees heeft opgeworpen bij terugkeer naar Sierra Leone**. Niettegenstaande deze vaststelling, dient opgemerkt, dat uw verklaringen over dit seksueel misbruik, en het feit dat daaruit een dochter voortkwam, **in Nederland in het geheel niet aannemelijk werd geacht** (zie voornemen dd.8/12/2014, p.6-7, in administratieve dossier, blauwe map). Verder, werd in Nederland opgemerkt, dat u tijdens de laatste twee aanvragen voor machtiging tot voorlopig verblijf [in Nederland], namelijk in de jaren 2009 en 2010 – wanneer u ongeveer dertien à veertien jaar was – nooit heeft verklaard enig kind te hebben, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen seksueel te zijn misbruikt enkel ten stelligste doet wankelen (zie voornemen dd.8/12/2014, p.2 en p.7, in administratieve dossier, blauwe map).

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw relaas, namelijk dat u uit Sierra Leone zou zijn vertrokken en terecht kwam in de handen van mensenhandelaren die u in de prostitutie dwongen. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, kan ook niet worden ingezien wat u dient te vrezen bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone. Eveneens wordt geen geloof gehecht aan het feit dat u niet naar Sierra Leone kan terugkeren omwille van het risico om te worden besneden en omwille van uw lesbische geaardheid. Hierboven werd immers vastgesteld dat geen van uw asielmotieven geloofwaardig kunnen worden geacht. Gegeven deze vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde documenten, namelijk uw Sierra Leonese paspoort - uitgegeven in het jaar 2020 -, uw geboorteakte, de F-kaart van uw huidige partner Ibrahim Osman Kanu, alsook zijn aanvraag voor een verlenging van deze kaart, jullie bewijs van wettelijk samenwonen, uw bewijs van zwangerschap, de geboorteakte en het uittreksel van de geboorteakte van uw zoon Mustafa, en de identiteitskaart van uw zoon Mustafa, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen onveranderd laten. Uw identiteit, nationaliteit en gezinsleven in België wordt immers niet in vraag gesteld.

Wat betreft het door u neergelegde attest van besnijdenis, waaruit kan worden afgeleid dat u op 31 maart 2022 niet besneden was, dient opgemerkt, dat dit document niets wijzigt aan de bovenstaande vaststellingen. Dat u niet zou zijn besneden, wordt immers niet in vraag gesteld. Wel, wordt niet aannemelijk geacht dat u bij terugkeer naar Sierra Leone een risico op gedwongen besnijdenis zou lopen.

Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest** (dd.19/4/2022), waarin gewag wordt gemaakt van posttraumatische stress, werd hierboven reeds vastgesteld dat uw rechten tijdens de persoonlijke

onderhouden werden gerespecteerd, en dat aangenomen kan worden dat uw (vroegere) psychologische problemen geen invloed hadden op uw capaciteiten om coherente verklaringen af te leggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als eerste en enig middel het volgende aan: “schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’), artikel 3 van het EVRM, artikelen 48/3 t.e.m. 48/6, 50 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde Sierra Leone te hebben verlaten met behulp van een dame die u later, wanneer u in Nederland verbleef, in de prostitutie heeft gedwongen (zie notities CGVS 1, p.8-10). U verklaarde niet naar Sierra Leone te kunnen terugkeren omdat u (1) er geen goed leven heeft en er geen ouders meer heeft, (2) vreest er besneden te worden, (3) vreest te worden vervolgd omwille van uw lesbische geaardheid (zie notities CGVS 1, p.19) en (4) er niet veilig zal zijn voor de vrouw die u naar Nederland bracht en in de prostitutie dwong (zie notities CGVS 1, p.22 en CGVS 2, p.25). Echter, u kunt de problemen die u zou hebben bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone allerminst aannemelijk maken.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en asielmotieven ten stelligste wankelt omwille van de vele tegenstrijdigheden in de verklaringen die u aflegde voor de Belgische en de Nederlandse asielinstanties, én de tegenstrijdigheden met objectieve informatie. Deze tegenstrijdigheden raken de kern van uw aanvraag, en er kan enkel worden afgeleid dat u sommige gegevens moedwillig achterwege laat om de Belgische – en Nederlandse - asielinstanties op die manier te misleiden. Allereerst, dient opgemerkt, dat uit objectieve informatie - die verkregen werd van de Nederlandse asieldiensten – en die terug te vinden is in uw Nederlands asieldossier (zie voornemen dd.8/12/2014, p.1, in administratief dossier, blauwe map), kan worden afgeleid dat u reeds op 20 oktober 2010 twee jaar voor uw vermeende vertrek uit Sierra Leone – reeds een aanvraag heeft ingediend voor een Nederlands toeristenvisum, en dit in de Nederlandse ambassade in Senegal. Het doel van deze aanvraag was een bezoek aan uw moeder in Nederland. Uw moeder was hierbij referent, maar het visum werd afgewezen. Volgens de Nederlandse asieldiensten heeft u ook, tussen de jaren 2009 en 2010, vier machtigingen tot voorlopig verblijf ingediend in het kader van gezinshereniging met uw moeder, die allemaal werden afgewezen (zie voornemen dd.8/12/2014, p.2, in administratieve dossier). Deze vaststelling is danig opvallend, daar u tijdens uw verzoek in België op geen enkel moment

heeft aangegeven dat u eerder naar Nederland probeerde te reizen, zelfs wanneer u het u letterlijk werd gevraagd. In België gevraagd of u ooit een visum had in uw paspoort, stelde u – absoluut weinig ernstig – niet te weten wat een visum is (zie notities CGVS 1, p.10). Uitgelegd dat het een soort toestemming is om een bepaald land binnen te reizen, stelde u dat “Madame” – de vrouw die u naar Nederland heeft gebracht (zie notities CGVS 1, p.7) – alles heeft geregeld (zie notities CGVS 1, p.11). U stelde nooit naar een ambassade te zijn gegaan, en Sierra Leone nooit te hebben verlaten, voor u naar Nederland kwam in het jaar 2012 (zie notities CGVS 1, p.12 en CGVS 2, p.4). U stelde zelfs helemaal niet te weten dat deze “Madame” u naar Nederland zou brengen (zie notities CGVS 1, p.9). Gevraagd of uw moeder u ooit naar Nederland heeft proberen brengen, antwoordde u ondubbelzinnig **ontkennend** (zie notities CGVS 2, p.20). **Het is duidelijk dat deze verklaringen absoluut tegenstrijdig zijn met de objectieve informatie die aanwezig is in het Nederlandse asielfdossier. Deze vaststelling wijst enkel op een poging tot het moedwillig misleiden van de Belgische asielinstanties en bijgevolg wijst dit enkel op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo kan uit de informatie worden afgeleid dat u welzeker wist dat uw moeder in Nederland verbleef en dat u wel degelijk reeds eerder naar Nederland heeft proberen afreizen om haar te vervoegen. U reisde uiteindelijk – volgens uw verklaringen - in het jaar 2012 naar Nederland, maar de manier waarop en met welke documenten staat absoluut niet vast, vanwege uw weinig geloofwaardige verklaringen in verband met uw reisweg (zie verder).** Bovendien, ook over de ontmoeting met uw moeder, was u reeds in Nederland **manifest tegenstrijdig**. Zo zei u in uw allereerste gehoor voor de Nederlandse asielinstanties dat u uw moeder pas in Nederland bent tegengekomen, en dat u helemaal **niet wist** dat ze daar [in Nederland] was (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.5-6), om niet veel later tijdens hetzelfde gehoor te stellen dat u voorheen al met haar communiceerde, wanneer u nog in Sierra Leone was (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.6). **Het dient dan ook opgemerkt dat u zowel in Nederland als in België absoluut niet eerlijk bent geweest over uw eerdere pogingen tot afreizen naar Europa of uw laatste reisweg naar Europa (zie ook verder). Deze misleidingen doen reeds afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Echter, kan er ook om een overvloedig aantal andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw relaas en uw asielmotieven.**

Ten eerste, wat betreft de vrees die u heeft voor de vrouw die u “Madame” noemt, en die u bij aankomst in Nederland **in de prostitutie zou hebben gedwongen**, dient het hierna volgende te worden opgemerkt. U stelde een vrouw te hebben ontmoet in het dorp Yurika, aan de guest houses alwaar u appelsienen verkocht (zie notities CGVS 1, p.7). De vrouw sprak u aan en u legde haar uw situatie uit. Zij had medelijden met u en wilde u naar school sturen. Om die reden ging ze met u mee naar huis en sprak ze met uw voogd Mbalu (zie notities CGVS 1, p.8). De vrouw die u “Madame” noemde, kwam daarna regelmatig terug met geld en levensmiddelen en zij stelde dat u naar school zou gaan en bij haar zou inwonen. Op een dag, nam ze u mee met de auto – om bij haar te wonen en naar school te gaan dacht u – en ze pikte nog drie andere meisjes op (zie notities CGVS 1, p.9). Jullie reden daarna naar de luchthaven van de stad Lungi. Zij had blijkbaar een paspoort voor u geregeld (zie notities CGVS 1, p.6-7) en ze hield de paspoorten van alle meisjes bij zich. Ze reisde met u mee en gaf u een pil op het vliegtuig omdat u hoofdpijn had (zie notities CGVS 1, p.9). Zo komt het dat u de hele reis naar Nederland heeft geslapen. Toen u – in het jaar 2012 – in Nederland aankwam, **wist u niet waar u was**. Jullie reden naar een huis in een **onbekende stad**. Uiteindelijk werd u door “Madame” in de prostitutie gedwongen (zie notities CGVS 1, p.10). Na drie à vier maanden ontsnapte u en sindsdien vreest u deze “Madame” die u misschien aan het zoeken is (zie notities CGVS 1, p.22). **Echter, kan u de problemen die u met deze vrouw heeft absoluut niet aannemelijk maken. Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat de acties van deze vrouw, én uw eigen acties en handelingen, danig weinig logisch zijn. Ook, blijkt u bitter weinig kennis te hebben over hetgeen u is overkomen, en legt u daarenboven een zodanige desinteresse aan de dag over het aan u gebeurde. Er kan dan ook enkel worden opgemerkt dat uw verklaringen in verband met uw reisweg en uw gedwongen prostitutie absoluut niet geloofwaardig kunnen worden geacht.** Wat betreft de aanleiding van uw reis naar Nederland en uw problemen in Nederland, namelijk de persoon “Madame”, dient opgemerkt dat u geen enkel kerngegeven van deze persoon blijkt te weten, noch bent u ooit geïnteresseerd geweest om deze te weten te komen. Gevraagd wat de naam is van die vrouw die u had ontmoet in Yurika, antwoordde u dat zij zei dat u haar “Madame” moest noemen (zie notities CGVS 1, p.7). Gevraagd of u dan haar echte naam niet kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u dan niet gevraagd heeft hoe ze écht heet, antwoordde u dat ze gewoon “Madame” antwoordde wanneer u vroeg hoe ze heette. Nadat “Madame” met Mbalu praatte, gaf ze geld aan Mbalu en zei ze dat ze ging terugkomen (zie notities CGVS 1, p.8). Mbalu vertelde u achteraf dat “Madame” was gekomen om te helpen zodat u kon stoppen met appelsienen verkopen en naar school kon gaan. **Het is op zich al danig weinig geloofwaardig dat u de werkelijke naam niet kent, vraagt of wil kennen van de persoon die uw voogd geld gaf en aanbood om u naar school te laten gaan.**

Een dergelijke gebeurtenis kan immers als zeer ingrijpend worden beschouwd in uw jonge leven, daar het uw toekomst zou veranderen. U zou immers ook bij haar inwonen (zie notities CGVS 1, p.8). Dat u de naam niet zou weten van uw toekomstige voogd, huisgenoot en geldschietter is dan ook weinig geloofwaardig. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om alles te vertellen dat u weet over deze vrouw, bleek u enkel te kunnen beschrijven hoe ze er uiterlijk uitzag (zie notities CGVS 1, p.30). U wist niet eens waar deze vrouw – bij wie u zou gaan inwonen (zie notities CGVS 1, p.8) – woonde. Nochtans, had ze eveneens gezegd dat uw zus u zou kunnen bezoeken wanneer u bij haar woonde. Ter verschoning van uw desinteresse in uw eigen toekomstplannen bleek u enkel herhaaldelijk aan te brengen dat u een kans op onderwijs kreeg van haar en dat is het enige wat u wilde. **Opnieuw** gevraagd of u ooit heeft gevraagd waar u zou wonen, antwoordde u opeens dat Madame zei dat het niet ver zou zijn en u herhaalde dat ze zei dat uw zus op bezoek kon komen (zie notities CGVS 1, p.31). U stelde dat u dacht dat het ergens in de buurt zou zijn en dat u niet wist dat het in een ander land zou zijn. Gevraagd of u aan “Madame” vroeg naar welke school u zou gaan, antwoordde u – danig verbijsterend – ontkennend en zei u dat u gewoon naar school zou gaan, samen met de kinderen van “Madame”. U bleek wel te hebben gevraagd wie zou betalen, en “Madame” antwoordde dat zij alles zou betalen. Aldus, verwachtte u in de toekomst **gelukkig** te zijn. “Madame” had gewoon medelijden met u en zij verwachtte **niets** in ruil van u of Mbalu. **Opnieuw, kan enkel worden vastgesteld dat er een danige discrepantie heerst tussen uw verklaringen over uw toekomstplannen, wanneer u nog in Sierra Leone was, en uw effectieve kennis over diezelfde plannen. Het enige wat u wist en u gelukkig maakte is dat u gratis naar school zou kunnen gaan, over de hele context waarin dit schoollopen zou gebeuren, uw verblijfplaats en zelfs de persoon die zou betalen, heeft u geen enkele kennis of zelfs enige belangstelling.** Daarenboven, bleek u zich geen enkele bedenking te maken tijdens de reis naar Nederland. Gevraagd wat u dacht toen u vertrok met “Madame” en er opeens andere meisjes werden opgepikt, antwoordde u – herhalend – dat u gewoon blij was dat u naar school kon gaan en een normaal leven zou leiden (zie notities CGVS 1, p.31). Gezien dit geenszins een antwoord was op de aan u gestelde vraag, werd andermaal gevraagd of u het – bijvoorbeeld – niet vreemd vond dat u naar een luchthaven ging, terwijl u dacht dat u in de buurt zou gaan wonen, maar u antwoordde slechts – zeer weinig aannemelijk – dat u niet wist dat het iets ergs zou zijn en u niet wist dat zij u ergens slecht zou brengen, omdat u niet reisde. U **dacht** gewoon dat het een vrouw was zoals u, die arme mensen kwam helpen en het kwam nooit in u op dat het geen goede vrouw zou zijn. Gesteld dat u zelfs niet eens haar naam kende, antwoordde u – herhalend – dat u haar “Madame” noemde en u voegde er – weinig serieus – aan toe dat het een vorm is van respect is om haar zo te noemen. **Uit deze verklaringen blijkt nogmaals de danige onverschilligheid in uw eigen toekomst en wedervaren.** Dat u gewoon zomaar zou meegaan met een vrouw waarvan u zelfs de naam niet kent, enkel en alleen omdat zij beloofde uw onderwijs te betalen, is – zelfs uw jonge leeftijd indachtig [u was toen ongeveer achttien jaar] – absoluut niet geloofwaardig. Immers, u bleek al uw hele leven – toch zeker sinds het jaar 2005 à 2006 -te vluchten voor niet nader genoemde personen die u zouden willen besnijden (zie notities CGVS 1, p.12). U stelde dat er mensen zijn die u meenemen en gedwongen willen laten besnijden (zie notities CGVS 1, p.12 en p.14, en CGVS 2, p.24). Dit is de reden dat u de hele tijd diende te verhuizen (zie notities CGVS 1, p.12). **Het is dan ook volstrekt onlogisch dat u en uw voogd Mbalu zich geen enkele vraag zouden stellen bij de vrijgevigheid van deze “Madame”, absoluut niet meer nadenken over het gevaar van een mogelijke gedwongen besnijdenis, en zonder meer overeen kwamen met “Madame” dat u met haar zou meegaan.** Deze handelingen en gedachten zijn volkomen tegenstrijdig met uw verklaringen over uw angst voor besnijdenis.

Daarenboven, wist u ook niets over uw documenten en paspoort, die klaarblijkelijk zomaar door “Madame” voor u waren geregeld. Vooreerst, wanneer gevraagd of er een visum in uw paspoort aanwezig was, verklaarde u – danig bij de haren getrokken, bovenstaande vaststellingen in gedachte met betrekking tot uw aanvragen tot het bekomen van een visum om naar Nederland te gaan in de jaren 2009 en 2010 – dat u niet weet wat een visum is (zie notities CGVS 1, p.11). Uitgelegd dat het een soort toestemming is om een land binnen te reizen, antwoordde u dat u er niets over weet en dat “Madame” u enkel had meegenomen. U had enkel een foto en uw geboorteakte afgegeven. Over het paspoort dat toen werd aangemaakt om naar Europa te reizen, zei u enkel dat u dacht dat “Madame” die had laten aanmaken (zie notities CGVS 1, p.7). U wist immers niet dat u voor uw reis naar de luchthaven zou moeten gaan en naar Nederland zou gaan (zie notities CGVS 1, p.11). Het was wel uw eigen, geldig paspoort (zie notities CGVS 1, p.6). **Opnieuw, is de bitter weinige kennis over uw documenten en uw eigen wedervaren verbijsterend en wijst dit enkel op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw reisweg naar Nederland.** Bovendien, dient opgemerkt dat uw verklaringen ook tegenstrijdig zijn met de verklaringen die u voor de Nederlandse asieldiensten aflegde. Aldaar verklaarde u wel degelijk op voorhand te weten dat u naar Nederland ging, daar “de oude vrouw” [vermoedelijk Mbalu] u vertelde dat u in Nederland kon studeren (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.6, in administratieve dossier, blauwe

map). **Aldus, blijkt uit bovenstaande vaststellingen, dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan de manier waarop u naar Nederland kwam en – beweerdelijk – in de prostitutie terecht kwam. Uw verklaringen zijn zo bijster onsamenhangend dat ten stelligste afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien, kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden aan het feit dat u gedwongen geprostitueerd werd.** Zo stelde u in België dat u in een huis terecht kwam, maar u wist slechts later, wanneer één van uw klanten u bedreigde met de dood en in zijn bedreiging aangaf dat jullie zich in Nederland bevonden, dat u in Nederland was (zie notities CGVS 1, p.10). U stelde ongeveer drie à vier maanden in het prostitutiehuis te zijn verbleven, en daarna te zijn ontsnapt, samen met een ander meisje, genaamd Massiray. In Nederland had u echter verklaard dat u maar twee à drie weken in het huis had verbleven alvorens te ontsnappen (zie eerste gehoor dd.5/11/2014, p.6, in administratieve dossier, blauwe map). **Uw handelingen, nadat u ontsnapte uit het prostitutiehuis, zijn opnieuw uiterst vreemd en zodanig weinig logisch, dat enkel kan worden vastgesteld – ook de reeds gedane ongeloofwaardige verklaringen indachtig (zie hierboven) – dat uw relaas over de gedwongen prostitutie en uw ontsnapping hieruit, niet geloofwaardig kunnen worden geacht.** U stelde dat u na uw ontsnapping zeer bang was en dat Massiray u had verteld dat u aan de politie moest vertellen dat u ontvoerd was (zie notities CGVS 1, p.10). Gevraagd of u naar de politie ging, antwoordde u – weinig ernstig – dat u niet wist waar de politie was en u voegde eraan toe dat u gewoon witte mensen zag en aan deze mensen begon te vragen of zij uw moeder, Evelyn Fofana, kenden. Gevraagd om welke redenen u opeens in een vreemd land aan vreemde mensen gaat vragen waar uw moeder zich bevindt, antwoordde u dat u wist dat u in Nederland was. U wist ook dat uw moeder in Nederland was. Uiteindelijk kwam u een witte vrouw tegen die vrouwen uit Sierra Leone kende, waarvan er één Evelyn heette (zie notities CGVS 1, p.33). Zij heeft dezelfde dag uw moeder kunnen bereiken en u kon via de telefoon met haar praten. **Echter, dient opgemerkt dat, zelfs wanneer u weet dat uw moeder in Nederland woont, het danig bij de haren getrokken is dat u zomaar op straat, in een stad die u niet kende, in het rond zou vragen naar uw moeder aan toevallige voorbijgangers, en deze dan ook effectief op die manier zou vinden. Bovendien, dat u niet gewoon naar de politie bent gegaan, in plaats van iedereen die u zag aan te spreken, is zodanig weinig logisch, dat geen geloof kan worden gehecht aan uw gedwongen prostitutie, ontsnapping en de manier waarop u uw moeder heeft gevonden.**

Bovendien bent u tegenstrijdig tussen de twee persoonlijke onderhouden in België.

Uw verklaringen over de ontmoeting met “Madame”, in het dorp Yurika (zie notities CGVs 1, p.7) en de manier waarop u aan een paspoort geraakte zijn immers niet geloofwaardig. Daarenboven, kan evenmin met zekerheid worden vastgesteld waar u eigenlijk woonde en leefde in Sierra Leone. Voor de Belgische autoriteiten stelde u immers dat u in de stad Lungi bent geboren en dat u er samen met uw grootmoeder en tweelingzus verbleef tot u verhuisde naar het dorp Yurika, in het jaar 2005 of 2006 (zie notities CGVS 1, p.12). Echter, u laat opnieuw na enige duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen, aangezien u aan uw antwoorden steeds toevoegde dat u telkens moest verhuizen vanwege uw vrees om door mensen te worden besneden, en dat u daarom soms een maand bij vrienden verbleef. Gevraagd of u ooit ergens anders verbleef dan in de stad Lungi of het dorp Yurika, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u ooit in [de hoofdstad] Freetown woonde, antwoordde u opnieuw ontkennend, maar u stelde wel er drie maanden de middelbare school te hebben bezocht (zie notities CGVS 1, p.13). U pendelde toen vanuit de stad Lungi elke dag met de ferry naar Freetown. Deze verklaringen kunnen wederom enkel **tegenstrijdig** worden genoemd met uw verklaringen in Nederland, alwaar u tijdens het nader gehoor (dd.7/11/2014) had verklaard dat u ook twee à drie maanden in de hoofdstad Freetown had **gewoond**, alvorens naar Yurika te zijn verhuisd (zie nader gehoor dd.7/11/2014, p.11, in administratieve dossier, blauwe map). In het voornemen van de Nederlandse asielinstanties werd opnieuw verwezen naar uw visumaanvraag, waarin u – volgens het voornemen – **nooit naar het dorp Yurika verwees**, maar wel verklaarde steeds in Lungi Town en **Freetown** te hebben gewoond (zie voornemen dd.8/12/2014, p.5, in administratieve dossier, blauwe map).

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, wordt ten stelligste afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de persoon “Madame”, evenals uw verklaringen over uw reisweg die deze persoon zou hebben gefaciliteerd. Er kan enkel worden vastgesteld dat u absoluut niet eerlijk bent over de manier waarop u naar Nederland kwam, en evenmin kon u overtuigen met betrekking tot uw verklaringen dat u na aankomst gedwongen werd geprostitueerd. Het CGVS verkeert dan ook in het ongewisse over de manier, en het tijdstip, waarop u naar Europa, en Nederland kwam, en u geeft hoegenaamd geen zicht op de omstandigheden waarin u heeft geleefd in Sierra Leone, voor u uit Sierra Leone vertrok. Daaruit volgt eveneens, dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u beweerdelijk zou hebben met deze “Madame”, bij

terugkeer naar Sierra Leone. Over deze problemen bij terugkeer, was u trouwens opnieuw duidelijk intern tegenstrijdig, namelijk tussen het eerste en tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Terwijl u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde dat u niet weet of “Madame” u aan het zoeken is (zie notities CGVS 1, p.22), stelde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud – plotsklaps – dat uw zus in het jaar **2013** had verteld dat er een vrouw naar u zoekt [in Sierra Leone] (zie notities CGVS 2, p.25). Deze vrouw had gezegd dat zij u geld had gegeven voor scholing, maar dat u het had gestolen en was weggelopen. U had daarop aan uw zus uitgelegd dat deze vrouw u in de prostitutie had gedwongen. Gevraagd of deze vrouw, “Madame”, dan terug is in Sierra Leone, antwoordde u dat u denkt van wel, omdat uw zus het zei, en dat ze misschien is teruggegaan om u te zoeken. Zelf had u echter niets meer gehoord van “Madame” sinds uw ontsnapping, maar uw zus diende sinds 2013 eveneens van haar weg te lopen, gezien ze door “Madame” werd bedreigd. **Gegeven bovenstaande vaststellingen kan aan dit alles geen geloof worden gehecht. Immers, aangezien geen geloof wordt gehecht aan het feit dat u gedwongen geprostitueerd bent, kan evenmin geloof worden gehecht aan de gevolgen daarvan, namelijk problemen die u – of uw zus – zouden hebben met deze “Madame”.**

Ten tweede, wat betreft uw vrees om **gedwongen te worden besneden** bij terugkeer naar Sierra Leone, dient opgemerkt dat, gegeven de hierboven gedane vaststellingen, absoluut geen geloof kan worden gehecht aan deze vrees. Zo volgt uit het voorgaande dat u **tegenstrijdig** bent over uw woonplaatsen in Sierra Leone, en dat u het CGVS geen zicht geeft op de omstandigheden waarin u heeft geleefd in Sierra Leone. U maakt uw beweerde vrees voor besnijdenis in geval van terugkeer naar Sierra Leone, dan ook niet aannemelijk. Bovendien, kan **überhaupt** niet worden ingezien om welke redenen u een gedwongen besnijdenis zou moeten vrezen bij terugkeer naar Sierra Leone. **Immers, u bent op geen enkele manier in staat om een specifieke actor van vervolging te omschrijven.** Het enige wat u tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalde is dat u diende te verhuizen omwille van besnijdenis (zie notities CGVS 1, p.12 en p.19; en CGVS 2, p.16-17). U stelde dat ze in het seizoen naar de meisjes komen die niet besneden zijn om ze [onder dwang] te besnijden in de bush (zie notities CGVS 2, p.17). Gevraagd of er specifiek mensen waren die u kende en die u onder druk hebben gezet om u te laten besnijden, bleek u de vraag te ontwijken door te stellen dat er wordt geloofd dat u als meisje met iedereen slaapt en vroeg zwanger zal worden als u niet wordt besneden (zie notities CGVS 1, p.13). **Nogmaals** gevraagd **wie** u wilde besnijden, antwoordde u opnieuw niet op de vraag en zei u dat uw grootmoeder een christen was, en de anderen [die u willen besnijden] moslim zijn of hun eigen geloof hebben (zie notities CGVS 1, p.14). U stelde dat er vrouwenorganisaties zijn en dat ze daar samen met de chieft de huizen aanduiden van vrouwen die niet besneden zijn. Zo legden ze druk op uw grootmoeder. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om welke redenen u uzelf niet tegen een besnijdenis zou kunnen beschermen, aangezien u op heden bijna 29 jaar oud bent, antwoordde u – weinig ernstig of concreet – dat de ouderen recht hebben over u en dat zij beslissen wat moet worden gedaan (zie notities CGVS 2, p.23). U voegde eraan toe dat uw moeder [die zich op heden in Nederland bevindt] zeker [in Sierra Leone] zal vertellen dat u niet ben besneden en dat het daarom is dat u lesbisch bent. **Opnieuw** gevraagd om welke redenen [niet nader genoemde] mensen u zomaar kunnen meenemen om u te besnijden zonder uw toestemming, terwijl u op heden bijna 30 jaar bent, antwoordde u dat ze het zelfs doen wanneer u 30 jaar bent en dat ze zich daarvan niets gaan aantrekken, omdat ze het een traditie vinden. Als u als vrouw met respect behandeld wilt worden, moet u zijn besneden. Gesteld dat een bepaalde druk uit de gemeenschap niet hetzelfde is als een effectieve besnijdenis onder dwang en nogmaals gevraagd om welke redenen u zichzelf niet zou kunnen beschermen, antwoordde u – naast de kwestie – dat [uw buurmeisje] F.(...) ouder was dan u maar ook door haar ouders werd besneden, en dat ze zich niet heeft weten te verdedigen hiertegen (zie notities CGVS 2, p.24). U voegde eraan toe dat u niemand heeft in Sierra Leone om u te verdedigen. **Nogmaals** gevraagd of er dan een **specifiek persoon** is die u persoonlijk onder druk zou zetten om u te laten besnijden, antwoordde u opnieuw absoluut niet op de vraag en stelde u dat het in het dorp gebeurt en niet in de stad, en dat u zelfs niet weet of de ouders van F.(...) nog leven. Uiteindelijk duidelijk gevraagd of u iemand kent die u onder dwang zou besnijden, antwoordde u dat het niet weet en dat u het niet zeker bent. **Het dient opgemerkt dat u uw vrees om bij terugkeer naar Sierra Leone onder dwang te worden besneden absoluut niet geloofwaardig weet te maken. Zo kan er, vooreerst, door uw eigen toedoen niet worden vastgesteld in welke omstandigheden en naar welk dorp of stad u zou terugkeren naar Sierra Leone. Voorts, kan niet worden ingezien om welke reden u als een volwassen vrouw zich niet zou kunnen beschermen tegen een gedwongen besnijdenis. Tenslotte, kan u geen enkele specifieke actor van vervolging omschrijven, en blijkt uw vrees dus louter hypothetisch en geenszins concreet.**

Ten derde, wat betreft uw vrees voor vervolging vanwege uw lesbische geaardheid, dient het hierna volgende opgemerkt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert of identificeerde als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid en uw relatie met F.(...) [in Sierra Leone] zijn bijzonder tegenstrijdig tussen de persoonlijke onderhouden in Nederland en die in België. Zo stelde u in België en Nederland dat uw eerste seksuele ervaring gebeurde met uw buurmeisje F.(...), de dochter van uw buurvrouw en voogd Mbalu (zie notities CGVS 1, p.19-20 en gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.5, in administratieve dossier, blauwe map). Dit gebeurde vele jaren voor uw vertrek uit Sierra Leone en nog voor u verkracht werd en zwanger werd (zie notities CGVS 1, p.20). U vertelde dat u op een nacht bij F.(...) op dezelfde matras sliep en dat zij u begon aan te raken en u wilde knuffelen (zie notities CGVS 1, p.23). Gevraagd of u dit al eerder met haar had gedaan en of u ooit gevoelens had gehad voor haar, antwoordde u ontkennend en zei u dat **alles die nacht gebeurde**, dat zij u aanraakte en streelde en dat u haar daarin volgde. Voorheen wist u niet dat zij lesbisch was. Gevraagd of u haar aantrekkelijk vond, antwoordde u eerst ontkennend en daarna dat u het niet weet (zie notities CGVS 2, p.22). U zei dat het **enkel die ene nacht** was, en dat u niet heeft meegedaan. U herhaalde dat u na de slagen die u had gehad niet meer in haar buurt wilde zijn. Opnieuw gevraagd of u haar ooit aantrekkelijk vond, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u geen seks had, maar dat zij u gewoon aanraakte. **Deze verklaringen kunnen echter op zich al vreemd worden genoemd, gezien u eerder, voor de Nederlandse asielinstanties liet uitschijnen dat u wel degelijk zelf de seksuele handelingen zou geïnitieerd hebben mocht F.(...) het niet gedaan hebben (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.4, in administratieve dossier).** In België blijkt u daarentegen heel weinig gevoelens of gedachten te hebben bij deze eerste ervaringen. U stelde achteraf niet eens meer aan haar gedacht te hebben (zie notities CGVS 2, p.22). Eveneens, stelde u in België dat jullie tijdens het aanraken van elkaar ontdekt werden door Mbalu, de moeder van F.(...) (zie notities CGVS 1, p.23). De volgende dag werden jullie door haar geslagen en heeft zij peper in jullie vagina gestrooid. Sindsdien was u **heel bang om naar andere meisjes te kijken of dichter bij andere meisjes te komen**, uit angst om opnieuw te worden geslagen of naar de Chieft te worden gestuurd. Gevraagd of u [achteraf] ooit met F.(...) heeft gesproken over het gebeurde, antwoordde u dat u de dagen erna **bang** was en **van haar weg liep**. U stelde dat ze [F.(...)] zei dat u het niet [met haar] opnieuw kon doen, omdat het nog erger zou zijn als ze jullie opnieuw zouden ontdekken. U heeft uit angst **niet meer gesproken met haar** over uw geaardheid of bewustwording en ze zou u enkel gevraagd hebben of u kijkt en speelde met vrouwen, maar u antwoordde dat u het nooit eerder had gedaan (zie notities CGVS 1, p.23-24). F.(...) waarschuwde u daarna dat u het beter nooit meer doet omdat ze u zouden kunnen doden. U verklaarde dan ook nooit gevoelens te hebben gehad of nooit een relatie te hebben gehad met haar (zie notities CGVS 2, p.23). **Deze verklaringen zijn echter opvallend tegenstrijdig met uw verklaringen meer dan zeven jaar eerder voor de Nederlandse autoriteiten. U heeft toen immers verklaard dat u wel degelijk een relatie had met F.(...) in Sierra Leone, zelfs nadat u ontdekt was door haar moeder.** U stelde in Nederland dat u een tijdje stopte [met jullie relatie], daar haar moeder steeds in de buurt was, maar dat u achteraf toch weer heeft **doorgezet** (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.6, in administratieve dossier, blauwe map). U zei er dat jullie relatie **terug begon wanneer u ongeveer veertien à vijftien jaar oud was**. U had, nadat u ontdekt was, **opnieuw seks met haar** en de **relatie tussen jullie duurde minder dan een jaar**, omdat zij daarna werd besneden en overleed. **Er kan uit deze verklaringen enkel worden afgeleid dat er een grote divergentie bestaat tussen uw verklaringen over de ontdekking van uw geaardheid en uw eerste lesbische ervaringen, afgelegd voor de Nederlandse instanties en tijdens de persoonlijke onderhouden in België.** De ervaringen die bijdroegen aan de bewustwording van uw geaardheid, zijn echter danig belangrijk voor de geloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid. **Deze flagrante tegenstrijdigheden over de ontdekking van uw geaardheid wijzen dan ook enkel op de ongeloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid. Daarenboven, blijken uw verklaringen over uw relaties met meisjes in Nederland eveneens weinig geloofwaardig en bovendien tegenstrijdig met uw verklaringen voor de Nederlandse asielinstanties.** Zo stelde u voor de Nederlandse asielinstanties dat u op het moment van het gehoor aldaar, op **9 maart 2016**, een relatie had met Margeret die in de stad Den Haag woonde (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.9-10, in administratieve dossier, blauwe map). Jullie zouden een relatie begonnen zijn in de maand juni van het jaar 2015 (zie gehoor opvolgende aanvraag dd.9/3/2016, p.10). In België verklaarde u echter dat de relatie met Margeret reeds eindigde in de maand januari van het jaar 2016 (zie notities CGVS 2, p.13) en dus twee maanden voordat het gehoor voor uw opvolgende aanvraag heeft plaatsgevonden in Nederland, alwaar u verklaarde nog steeds samen te zijn met Margaret. **Het dient opgemerkt dat het**

danig weinig geloofwaardig is dat u op heden niet meer zou weten dat u nog steeds een relatie had met Margeret wanneer u een opvolgende aanvraag had ingediend in Nederland. Uw verklaringen over deze relatie zijn dan ook niet geloofwaardig en deze ongeloofwaardigheid doet verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw vermeende lesbische geaardheid. **Opmerkelijk is tevens, dat u sinds het jaar 2020 een relatie heeft met een man, genaamd Ibrahim Osman Kanu, dat u zich voor deze man tot de islam bekeerde en dat u ook een zoon heeft met deze man** (zie notities CGVS 1, p.4 en CGVS 2, p.3). Gevraagd om uit te leggen hoe het komt dat u op heden een relatie heeft met een man, terwijl u eveneens stelt dat u lesbisch bent, antwoordde u dat u een pagina in uw leven wil omslaan omdat er gezegd wordt dat u vervloekt bent (zie notities CGVS 1, p.20). U wilde het beter doen voor uzelf en iets veranderen in uw leven. Uw overleden dochter was eveneens de reden en u wilde gewoon veranderen. Gevraagd of u van Ibrahim houdt, antwoordde u bevestigend en zei u dat hij lief is. U bleek eveneens aan hem te hebben verteld dat u lesbisch was, en u heeft hem uitgelegd hoe dat is. Dit bleek u reeds te hebben gedaan **op de eerste dag dat u hem ontmoette**. U zei hem dat u **lesbisch was geweest en dat u wil veranderen**. **Buiten het feit dat het überhaupt al danig opmerkelijk is dat u als lesbische een heteroseksuele relatie aangaat, is het eveneens opmerkelijk te noemen dat u uw man, een Sierra Leone moslim, reeds op de allereerste dag dat u hem ontmoet inlicht over uw lesbische geaardheid.** Gevraagd om welke redenen u reeds over uw geaardheid sprak op de eerste dag dat u hem ontmoette, antwoordde u dat hij u vroeg wie u was en wat u doet, en dat jullie dezelfde taal spraken (zie notities CGVS 1, p.21). U wilde niet liegen tegen hem, want hij zou het toch te weten komen. Gevraagd hoe hij erop reageerde, antwoordde u dat hij eerst schrok, maar dat hij zei dat hij het begreep, maar dat hij hoopte dat u kon veranderen. Tot slot, kan ook opgemerkt worden dat u tegenstrijdig bent over het aantal vriendinnen dat u had in Nederland – hetgeen opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze beweerde lesbische relaties, en derhalve ook aan uw beweerde lesbische uw geaardheid. U had voor de Nederlandse asieldiensten immers verklaard een vriendin te hebben gehad die Christina heet en die uiteindelijk naar het Verenigd Koninkrijk vertrok (zie aanvullend gehoor dd.25/7/2016, p.4, in administratieve dossier, blauwe map). In België, daarentegen, zei u behalve Margeret en Priscilla, nooit een andere partner te hebben gehad en geen andere seksuele relatie te hebben gehad met een vrouw (zie notities CGVS 1, p.28).

Ten vierde, alwaar u stelde dat u in Sierra Leone geen goed leven had en enkel appelsienen kon verkopen, dient opgemerkt dat deze problemen enkel te maken hebben met uw socio-economische situatie in uw land van herkomst, en in dit opzicht dient opgemerkt dat socio-economische problemen in se geen motief zijn voor het verkrijgen van internationale bescherming. Bovendien, werd hierboven reeds vastgesteld dat u het CGVS überhaupt geen zicht geeft gegeven op de omstandigheden waarin u heeft geleefd in Sierra Leone.

Ten slotte, alwaar u stelde dat u in Sierra Leone tot twee maal toe seksueel werd misbruikt, en dat uit dit misbruik een dochter is voortgekomen (zie notities CGVS 1, p.20), dient opgemerkt dat u in verband hiermee **geen enkele vrees heeft opgeworpen bij terugkeer naar Sierra Leone**. Niettegenstaande deze vaststelling, dient opgemerkt, dat uw verklaringen over dit seksueel misbruik, en het feit dat daaruit een dochter voortkwam, **in Nederland in het geheel niet aannemelijk werd geacht** (zie voornemen dd.8/12/2014, p.6-7, in administratieve dossier, blauwe map). Verder, werd in Nederland opgemerkt, dat u tijdens de laatste twee aanvragen voor machtiging tot voorlopig verblijf [in Nederland], namelijk in de jaren 2009 en 2010 – wanneer u ongeveer dertien à veertien jaar was – nooit heeft verklaard enig kind te hebben, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen seksueel te zijn misbruikt enkel ten stelligste doet wankelen (zie voornemen dd.8/12/2014, p.2 en p.7, in administratieve dossier, blauwe map).

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw relaas, namelijk dat u uit Sierra Leone zou zijn vertrokken en terecht kwam in de handen van mensenhandelaren die u in de prostitutie dwongen. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, kan ook niet worden ingezien wat u dient te vrezen bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone. Eveneens wordt geen geloof gehecht aan het feit dat u niet naar Sierra Leone kan terugkeren omwille van het risico om te worden besneden en omwille van uw lesbische geaardheid. Hierboven werd immers vastgesteld dat geen van uw asielmotieven geloofwaardig kunnen worden geacht. Gegeven deze vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde documenten, namelijk uw Sierra Leonese paspoort - uitgegeven in het jaar 2020 -, uw geboorteakte, de F-kaart van uw huidige partner Ibrahim Osman Kanu, alsook zijn aanvraag voor een verlenging van deze kaart, jullie bewijs van wettelijk samenwonen, uw bewijs van zwangerschap, de geboorteakte en het uittreksel van de geboorteakte van uw zoon Mustafa, en de identiteitskaart van uw zoon Mustafa, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen onveranderd laten. Uw identiteit, nationaliteit en gezinsleven in België wordt immers niet in vraag gesteld.

Wat betreft het door u neergelegde attest van besnijdenis, waaruit kan worden afgeleid dat u op 31 maart 2022 niet besneden was, dient opgemerkt, dat dit document niets wijzigt aan de bovenstaande vaststellingen. Dat u niet zou zijn besneden, wordt immers niet in vraag gesteld. Wel, wordt niet aannemelijk geacht dat u bij terugkeer naar Sierra Leone een risico op gedwongen besnijdenis zou lopen.

*Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest** (dd. 19/4/2022), waarin gewag wordt gemaakt van posttraumatische stress, werd hierboven reeds vastgesteld dat uw rechten tijdens de persoonlijke onderhouds werden gerespecteerd, en dat aangenomen kan worden dat uw (vroegere) psychologische problemen geen invloed hadden op uw capaciteiten om coherente verklaringen af te leggen.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster geeft aan dat het klopt dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dat als men het feitenrelaas leest het verhaal alle kanten uitgaat. Volgens verzoekster zou het duidelijk moeten zijn dat zij zeer kwetsbaar is en dat haar psychische problemen geattesteerd zijn. Hoewel verweerder aangeeft dat verzoeksters verklaringen dermate onsamenhangend zijn dat ten stelligste afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan, staat dit haaks op de stelling van de beoordeling van verzoeksters psychische problemen waarbij gesteld wordt dat verzoekster coherente verklaringen heeft afgelegd. Volgens verzoekster is het manifest duidelijk dat zij verwarde, vreemde en uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd waarvan de coherentie ernstig wordt aangetast door haar psychische problemen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door in haar verzoekschrift louter te benadrukken dat het geheel aan vaststellingen kunnen worden weerlegd en verklaard door het neergelegde psychologisch attest, slaagt verzoekster er niet in om voormelde motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen.

Te dezen moet worden opgemerkt dat het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 augustus 2020, p. 89).

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van de voormelde stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel dergelijke documenten het bestaan van bepaalde mentale letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde psychologisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekster haar land van herkomst verliet. Een arts, en in dit geval een psycholoog, doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Het psychologisch attest van 19 april 2022, aanwezig in het administratief dossier, maakt melding van het gegeven dat verzoekster psychotherapie volgde voor een periode van ruim een jaar en dit tussen oktober 2019 en november 2020. Hierin wordt tevens gesteld dat de klachten en moeilijkheden die aanleiding gaven tot de therapie *“binnen de posttraumatische stress stoornissen”* vallen en dat verzoekster op het moment van de therapie ernstige tekenen van angst, dissociatie, verhoogde alertheid en prikkelbaarheid, slaapproblemen en andere stressgerelateerde lichamelijke klachten zoals veel voorkomende migraines vertoonde. Hierin werd ook gestipuleerd dat er voor de aanvang van de therapie depressieve periodes zijn geweest met suïcidale ideatie.

Voor zover verzoekster aangeeft dat zij verwarde en uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd waarvan de coherentie ernstig wordt aangetast door haar psychische problemen, stelt de Raad vast dat zij blijkens voormeld attest therapie volgde voor psychische problemen in de periode oktober 2019 en november 2020. De persoonlijke onderhouden vonden echter plaats in mei en november 2022. Bijgevolg blijkt uit het voorgelegde attest niet dat verzoekster ten tijde van de persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een tweetal jaar later, nog met psychische problemen kampte die haar oordeelsvermogen in die mate aantastten dat zij niet in staat zou zijn geweest om correcte, duidelijke en volledige verklaringen af te leggen.

Ook stelt de Raad vast dat in het attest melding wordt gemaakt van volgende problematiek *“klachten en moeilijkheden die aanleiding gaven tot de therapie “binnen de posttraumatische stress stoornissen” vallen en dat verzoekster op het moment van de therapie ernstige tekenen van angst, dissociatie, verhoogde alertheid en prikkelbaarheid, slaapproblemen en andere stressgerelateerde lichamelijke klachten zoals veel voorkomende migraines”* en dat er voor de aanvang van de therapie depressieve periodes zijn geweest met suïcidale ideatie. In dit attest wordt echter niet gesteld dat deze problematiek er voor zorgt dat verzoekster niet in staat zou zijn om correcte en volledige verklaringen af te leggen. Bijgevolg kan het voorgelegde attest niet zonder meer worden aangewend ter verklaring of verschoning van de in de bestreden beslissing gemaakte vaststellingen.

Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat in dit attest nergens wordt aangegeven waarop de aangehaalde problematiek is gebaseerd en hierin niet wordt toegelicht op welke basis de psycholoog tot haar diagnose is gekomen. Nergens blijkt uit dit summiere attest dan ook dat verzoekster zou zijn onderworpen aan enig, laat staan aan een diepgaand, psychiatrisch, neurologisch of ander medisch onderzoek. Hierin wordt louter aangegeven dat verzoekster therapie volgde, maar waaruit deze therapie bestond wordt ook niet nader toegelicht. Hoe dan ook kan uit dit attest geenszins worden afgeleid dat verzoekster zou kampen met psychische problemen die van zulke aard zijn dat zij haar zouden hebben verhinderd om haar procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en/of een eventueel persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. In dit attest wordt immers slechts op bijzonder algemene wijze aangegeven dat verzoekster zou kampen met de voornoemde symptomen en klachten. Nergens wordt hierover in het attest verdere duiding gegeven. Uit dit attest kan dan ook hoegenaamd niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen van verzoekster en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoeksters algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze klachten zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoeksters vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in haar verzoek om internationale bescherming. Nergens in dit stuk wordt aldus aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de problemen van verzoekster een deelname in haar hoofd aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken. Verzoekster zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete duiding te verstrekken. Zij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat zij zou kampen met de vermeende psychische problemen. Zij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze haar vermeende psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden; laat staan dat zij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn

geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

De Raad stelt ook vast dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij gezond was, maar in november geopereerd werd voor “fybrone” en zij zich nu beter voelt (Verklaring DVZ, vraag 28). De Raad stelt vast dat zij deze verklaring aflegde op 12 februari 2020, terwijl zij blijkens het neergelegd psychologisch attest op dat moment reeds een klein half jaar therapie volgde. Verzoekster maakte hier echter geen melding van. Ook maakte verzoekster in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” van dezelfde datum geen gewag van gezondheidsproblemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 12 februari 2020). In de fiche “*Registratie verzoek om internationale bescherming*” van 22 mei 2019 werd aangekruist dat verzoekster kwetsbaar is en werd hierbij als medische toelichting “migraine” en “fybroma” vermeld.

Daarenboven heeft verzoekster noch haar advocaat tijdens de persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gewezen op een dermate psychische problematiek dat zij niet in staat zou zijn om haar vluchtrelaas naar behoren uiteen te zetten en hierover vragen te beantwoorden. Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud werd haar gevraagd of zij zich fysiek en mentaal goed genoeg voelde om het interview te doen, waarop zij “*ja, ik ben ok*” antwoordde en bevestigde zij ook dat het eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen is (Notities van het persoonlijk onderhoud van 4 mei 2022, p. 3).

Verzoekster laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze haar verklaringen zouden zijn beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Nergens meldde verzoekster dat zij gezondheidsproblemen had die invloed kunnen hebben op haar verklaringen. Zodoende kan verzoekster met de verwijzing naar het psychologisch attest de bovenstaande pertinente weigeringsmotieven niet ontkrachten, verklaren noch weerleggen.

Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster, al dan niet omwille van haar vermeende psychische problemen, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster niet concreet aantoonde of hard maakt dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen.

De algemene verwijzingen in het verzoekschrift naar wetenschappelijk onderzoek, rechtspraak, rechtsregels en rechtsleer in dit verband zijn bijgevolg niet dienstig.

Waar verzoekster aanvoert dat zij niet inziet op welke wijze verweerder als leek over de nodige competenties zou beschikken om een psychologisch attest naast zich neer te leggen en de eigen diagnose in de plaats te stellen, gaat zij eraan voorbij dat het attest besproken werd in de bestreden beslissing en aldus beoordeeld werd. De desbetreffende motivering wordt voor de duidelijkheid hier hernomen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, een psychologisch attest heeft neergelegd (dd.19/4/2022) waarin wordt gesteld dat u tussen oktober 2019 en november 2020 psychotherapie heeft gevolgd (zie document in administratieve dossier, groene map). Volgens uw psycholoog, Mevrouw Boeykens, vielen de klachten en moeilijkheden die aanleiding gaven tot de therapie binnen het syndroom van posttraumatische stress, en vertoonde u tekenen van angst, dissociatie, verhoogde alertheid en prikkelbaarheid, slaapproblemen en andere stressgerelateerde lichamelijke klachten zoals veel voorkomende migraines. Eveneens, stelt het document, dat u vóór de aanvang van de therapie tekenen vertoonde van depressie en neigingen tot zelfmoord. Nergens in dit attest wordt er gesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen. Er dient bovendien opgemerkt dat zich tijdens de beide persoonlijke onderhouden geen enkele moeilijkheid voordeed die te maken had met uw mentale toestand. U was, daarentegen, tijdens beide persoonlijke onderhouden (dd.3/5/2022 en dd.23/11/2022), die plaatsvonden meer dan anderhalf jaar na het afsluiten van uw psychotherapie, duidelijk in staat om coherente verklaringen af te leggen.”

(...)Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest** (dd.19/4/2022), waarin gewag wordt gemaakt van posttraumatische stress, werd hierboven reeds vastgesteld dat uw rechten tijdens de persoonlijke onderhouds werden gerespecteerd, en dat aangenomen kan worden dat uw (vroegere) psychologische problemen geen invloed hadden op uw capaciteiten om coherente verklaringen af te leggen”.

Het argument dat verweerder zelf een diagnose stelt in de bestreden beslissing kan hierin niet worden teruggevonden. Aangezien verweerder terecht kon stellen dat nergens in dit attest gesteld wordt dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen, kan worden verwacht dat zij haar verzoek om internationale bescherming op een correcte en coherente wijze uit de doeken kan doen. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster, al dan niet omwille van haar vermeende psychische problemen, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Aangezien verzoekster hier niet in geslaagd is en hiervoor geen valabele verschoningsgrond kan geven, kon de verwerende partij terecht besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag en ontbreken van een nood aan internationale bescherming.

Waar verzoekster aanvoert dat in het attest een aandoening wordt geattesteerd die ertoe leidt dat zij bijzondere procedurele noden heeft en aangeeft dat zij moeilijk coherente verklaringen kan afleggen, moeite heeft met het geheugen, onbewust vermijdt aan bepaalde zaken te denken, geeft zij zelf concrete invulling aan een uiterst summier attest van een psycholoog. Deze elementen kan de Raad echter niet lezen in het attest. Op geen enkele wijze wordt hierin verwezen naar de invloed van verzoeksters problemen op haar capaciteit inzake het afleggen van correcte en coherente verklaringen of op haar geheugen en al evenmin op haar problemen na de therapie - die eindigde in 2020 - nog steeds actueel zijn.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”. Verzoekster toont niet aan dat er in Sierra Leone sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF